Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B ►C1 EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 850/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta ◄

(EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston asetus (EY) N:o 1195/2006, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2006	L 217	1	8.8.2006
►M2	Neuvoston asetus (EY) N:o 172/2007, annettu 16 päivänä helmikuuta 2007	L 55	1	23.2.2007
►M3	Komission asetus (EY) N:o 323/2007, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2007	L 85	3	27.3.2007
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009	L 87	109	31.3.2009
►M5	Komission asetus (EY) N:o 304/2009, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2009	L 96	33	15.4.2009
►M6	Komission asetus (EU) N:o 756/2010, annettu 24 päivänä elokuuta 2010	L 223	20	25.8.2010
►M7	Komission asetus (EU) N:o 757/2010, annettu 24 päivänä elokuuta 2010	L 223	29	25.8.2010

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 229, 29.6.2004, s. 5 (850/2004)

▼B

▼C1

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 850/2004,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004,

pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([2])

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tämä asetus koskee pääasiassa ympäristön suojelua ja kansalaisten terveyden suojelua. Oikeusperustana on sen vuoksi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta.

(2) Yhteisö on vakavasti huolissaan pysyvien orgaanisten yhdisteiden jatkuvista päästöistä ympäristöön. Nämä kemialliset aineet kulkeutuvat kansainvälisten rajojen yli kauas lähteistään, ja ne hajoavat hitaasti ympäristössä, kerääntyvät ravintoverkkoon ja aiheuttavat riskin ihmisen terveydelle ja ympäristölle. Tämän vuoksi on toteutettava lisätoimia ihmisen terveyden ja ympäristön suojelemiseksi näiltä yhdisteiltä.

(3) Ympäristönsuojeluun liittyvien velvollisuuksiensa vuoksi yhteisö allekirjoitti 24 päivänä kesäkuuta 1998 vuonna 1979 tehtyyn valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan yleissopimukseen liittyvän pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan pöytäkirjan, jäljempänä ”pöytäkirja”, sekä 22 päivänä toukokuuta 2001 pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen, jäljempänä ”yleissopimus”.

(4) Vaikka pysyvistä orgaanisista yhdisteistä onkin säädetty yhteisön tasolla, lainsäädännön suurin puute on, että minkään luettelossa tällä hetkellä mainitun kemikaalin tuotannon ja käytön kieltoa ei ole tai säännökset asiasta ovat puutteellisia, ei ole perustaa säätää uusia pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevia kieltoja tai rajoituksia taikka määräyksiä niiden käytön lopettamiseksi eikä ole myöskään perustaa estää ominaisuuksiltaan pysyviä orgaanisia yhdisteitä vastaavien uusien yhdisteiden tuotantoa ja käyttöä. Yhteisön tasolla ei ole asetettu varsinaisia päästöjen vähennystavoitteita eivätkä nykyiset päästökartoitukset kata kaikkia pysyvien orgaanisten yhdisteiden lähteitä.

([1]) EUVL C 32, 5.2.2004, s. 45.

([2]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 26. helmikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. huhtikuuta 2004.

▼C1

(5) Jotta voidaan varmistaa pöytäkirjaan ja yleissopimukseen perustuvien yhteisön velvoitteiden yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano, on tarpeen toteuttaa yhteiset oikeudelliset puitteet toimille, joiden tarkoituksena on erityisesti tarkoituksellisesti tuotettujen pysyvien orgaanisten yhdisteiden tuotannon, markkinoille saattamisen ja käytön lopettaminen. Pysyvien orgaanisten yhdisteiden ominaisuudet olisi lisäksi otettava huomioon asiaa koskevien yhteisön arviointi- ja lupamenettelyjen yhteydessä.

(6) Toteutettaessa Rotterdamin ([1]), Tukholman ja Baselin ([2]) yleissopimusten määräyksiä yhteisössä sekä osallistuttaessa kansainvälistä kemikaalien hallitsemista koskevan strategisen lähestymistavan (SAICM) kehittämiseen Yhdistyneissä Kansakunnissa olisi varmistettava yhteensovittaminen ja yhdenmukaisuus.

(7) Kun lisäksi otetaan huomioon, että tämän asetuksen säännökset ovat alisteisia perustamissopimuksessa vahvistetulle ennalta varautumisen periaatteelle, joka sisältyy ympäristöä ja kehitystä koskevan Rion julistuksen 15. periaatteeseen, ja ottaen huomioon, että tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan lopettaa kokonaan pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöt ympäristöön, tietyissä tapauksissa on asianmukaista säätää rajoittamistoimenpiteistä, jotka ovat pöytäkirjan ja yleissopimuksen toimenpiteitä tiukempia.

(8) Ehdotettu REACH-asetus voisi tulevaisuudessa olla soveltuva tapa toteuttaa lueteltujen aineiden tuotannon, markkinoille saattamisen ja käytön rajoittamiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä sellaisia nykyisiä ja uusia kemikaaleja ja torjunta-aineita, joilla on pysyvien orgaanisten yhdisteiden ominaisuuksia, koskevat rajoittavat toimet. Koska on tärkeää toteuttaa nämä yleissopimuksessa ja pöytäkirjassa esitetyt rajoittavat toimet mahdollisimman pian, tällä asetuksella olisi toistaiseksi toteutettava kyseiset toimenpiteet, rajoittamatta kuitenkaan tulevan REACH-asetuksen soveltamista.

(9) Useimpien pöytäkirjassa tai yleissopimuksessa lueteltujen pysyvien orgaanisten yhdisteiden markkinoille saattaminen ja käyttö on yhteisössä jo lopetettu kielloilla, jotka sisältyvät tiettyjä teho-aineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annettuun neuvoston direktiiviin 79/117/ETY ([3]) ja tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettuun neuvoston direktiiviin 76/769/ETY ([4]). Pöytäkirjaan ja yleissopimukseen sisältyvien yhteisön velvoitteiden noudattamiseksi ja pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen minimoimiseksi on kuitenkin tarpeen ja asianmukaista kieltää myös näiden aineiden tuotanto ja rajoittaa vapautukset mahdollisimman vähiin siten, että niitä sovelletaan ainoastaan aineeseen silloin, kun aineella on jokin välttämätön tarkoitus jossakin erityissovelluksessa.

([1]) Kansainvälisen kaupan kohteina olevia tiettyjä vaarallisia kemikaaleja ja torjunta-aineita koskevan ilmoitetun ennakkosuostumuksen menettelystä tehty yleissopimus.

([2]) Vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskeva yleissopimus.

([3]) EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

([4]) EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/21/EY (EUVL L 57, 25.2.2004, s. 4).

▼C1

(10) Yleissopimuksen piiriin kuuluvien aineiden viennistä ja lindaanien viennistä säädetään vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista 28 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 304/2003 ([1]).

(11) Heksakloorisykloheksaanin (HCH), mukaan lukien lindaani, tuotantoa ja käyttöä rajoitetaan pöytäkirjassa, mutta sitä ei kielletä kokonaan. Ainetta käytetään edelleen joissakin jäsenvaltioissa, ja sen vuoksi ei ole mahdollista kieltää välittömästi kaikkia nykyisiä käyttötarkoituksia. Kuitenkin kun otetaan huomioon HCH:n haitalliset ominaisuudet ja mahdolliset riskit, jotka liittyvät sen päästämiseen ympäristöön, sen tuotanto ja käyttö olisi rajoitettava mahdollisimman vähiin ja viime kädessä lopetettava kokonaan viimeistään vuoden 2007 loppuun mennessä.

(12) Vanhentuneet tai huonosti hoidetut pysyvien orgaanisten yhdisteiden varastot voivat vaarantaa vakavasti ympäristön ja ihmisten terveyden esimerkiksi maaperän ja pohjaveden saastumisen vuoksi. Tämän vuoksi on asianmukaista antaa säännöksiä, jotka ovat yleissopimuksen määräyksiä tiukempia. Kiellettyjen aineiden varastoja olisi käsiteltävä jätteenä. Sitä vastoin sellaisten aineiden varastoista, joiden tuotanto ja käyttö on edelleen sallittua, olisi ilmoitettava viranomaisille ja niitä olisi valvottava asianmukaisesti. Erityisesti nykyiset pysyvistä orgaanisista yhdisteistä koostuvat tai niitä sisältävät varastot olisi käsiteltävä jätteenä mahdollisimman pian. Jos tulevaisuudessa kielletään muita aineita, myös niiden varastot olisi hävitettävä viipymättä eikä uusia varastoja saisi muodostaa. Yhteisön nykyisiä rahoitusvälineitä, kuten koheesio- ja rakennerahastoja, olisi käytettävä soveltuvan rahoitusavun ja teknisen avun myöntämiseen tiettyjen uusien jäsenvaltioiden erityisongelmien ratkaisemiseksi.

(13) Dioksiineja, furaaneja ja polykloorattuja bifenyylejä (PCB) koskevasta yhteisön strategiasta annetun komission tiedonannon ([2]), pöytäkirjan sekä yleissopimuksen mukaisesti sellaisten pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöt, jotka ovat teollisten prosessien tahattomia sivutuotteita, olisi tunnistettava ja niitä olisi vähennettävä mahdollisimman nopeasti pitäen viime kädessä tavoitteena niiden lopettamista mahdollisuuksien mukaan. Jotta päästöjä voitaisiin vähentää jatkuvasti ja kustannustehokkaasti mahdollisimman nopeasti, olisi laadittava ja toimeenpantava asianmukaiset kansalliset toimintasuunnitelmat, joissa käsitellään kaikkia lähteitä ja toimenpiteitä, mukaan lukien ne, joista säädetään voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä. Yleissopimuksen yhteydessä olisi kehitettävä tähän soveltuvia välineitä.

(14) Tiedonannon mukaisesti olisi laadittava asianmukaisia ohjelmia ja järjestelmiä, jotta voidaan varmistaa riittävät seurantatiedot dioksiinien, furaanien ja polykloorattujen bifenyylien (PCB) esiintymisestä ympäristössä. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että käytettävissä on tarvittavat välineet ja että niitä voidaan käyttää taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa olevalla tavalla.

([1]) EUVL L 63, 6.3.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 775/2004 (EUVL L 123, 27.4.2004, s. 27).

([2]) EYVL C 322, 17.11.2001, s. 2.

▼C1

(15) Yleissopimuksen mukaan jätteen sisältämät pysyvät orgaaniset yhdisteet on hävitettävä tai muunnettava palautumattomasti aineiksi, joilla ei ole samanlaisia ominaisuuksia, elleivät jotkin muut menetelmät ole ympäristön kannalta parempia. Koska yhteisön nykyisessä jätelainsäädännössä ei ole näitä aineita koskevia erityisiä sääntöjä, ne olisi vahvistettava tässä asetuksessa. Korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi jätteessä olevien aineiden pitoisuuksille olisi vahvistettava yhteiset raja-arvot 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä.

(16) On tärkeää, että pysyvistä orgaanisista yhdisteistä koostuva, niitä sisältävä tai niiden saastuttama jäte tunnistetaan ja lajitellaan jo sen syntypaikalla, jotta kyseisiä kemikaaleja päätyisi mahdollisimman vähän muun jätteen joukkoon. Vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/689/ETY ([1]) vahvistettiin vaarallisen jätteen käsittelyä koskevat yhteisön säännöt, jotka velvoittavat jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että vaarallisia jätteitä loppukäsittelevät, hyödyntävät, keräävät tai kuljettavat laitokset ja yritykset eivät sekoita vaarallisten jätteiden eri luokkia keskenään tai sekoita vaarallisia ja muita jätteitä keskenään.

(17) Yleissopimuksessa määrätään, että kunkin sopimuspuolen on laadittava suunnitelma yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanoa varten. Jäsenvaltioiden olisi tarjottava kansalaisille mahdollisuus osallistua täytäntöönpanosuunnitelmien tekemiseen. Koska yhteisö ja jäsenvaltiot jakavat tähän liittyvän toimivallan, täytäntöönpanosuunnitelmat olisi laadittava sekä kansallisella että yhteisön tasolla. Yhteistyötä ja tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission välillä olisi edistettävä.

(18) Yleissopimuksen ja pöytäkirjan mukaisesti tietoja pysyvistä orgaanisista yhdisteistä olisi toimitettava muille sopimuspuolille. Lisäksi olisi edistettävä tietojen vaihtoa muiden maiden kanssa, jotka eivät ole kyseisten sopimusten sopimuspuolia.

(19) Yleinen tietoisuus pysyvien orgaanisten yhdisteiden aiheuttamista vaaroista sekä nykyisen että tulevien sukupolvien terveydelle samoin kuin ympäristölle on usein vaillinaista, etenkin kehitysmaissa, ja tämän vuoksi tarvitaan laajamittaista tiedottamista valppauden lisäämiseksi ja tuen saamiseksi rajoituksille ja kielloille. Yleissopimuksen mukaisesti olisi edistettävä ja helpotettava etenkin haavoittuvimmille ryhmille suunnattuja ohjelmia pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan yleisen tietoisuuden lisäämiseksi sekä työntekijöiden, tieteenharjoittajien, opettajien ja teknisen henkilökunnan sekä johdon kouluttamista.

([1]) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 618, 2.7.1994, s. 28).

▼C1

(20) Komission ja jäsenvaltioiden olisi pyynnöstä ja käytettävissä olevien resurssien mukaisesti tehtävä yhteistyötä antaakseen oikea-aikaisesti tarkoituksenmukaista teknistä apua, jonka tarkoituksena on erityisesti parantaa kehitysmaiden ja talouden siirtymävaiheessa olevien maiden valmiuksia panna yleissopimus täytäntöön. Tekniseen apuun olisi kuuluttava sopivien vaihtoehtoisten tuotteiden, menetelmien ja strategioiden kehittäminen ja käyttöön ottaminen muun muassa DDT:n käytössä taudinlevittäjien torjuntaan; yleissopimuksen mukaanhan sitä saa käyttää ainoastaan Maailman terveysjärjestön suositusten ja ohjeiden mukaisesti ja kun muita turvallisia, tehokkaita ja kohtuuhintaisia vaihtoehtoja ei paikallisesti ole saatavilla kyseisessä maassa.

(21) Pysyvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavien toimenpiteiden tehokkuutta olisi arvioitava säännöllisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi säännöllisesti annettava kertomus komissiolle erityisesti rajoitettujen aineiden päästökartoituksista, ilmoitetuista varastoista, tuotannosta ja markkinoille saattamisesta. Komission olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kehitettävä yhteinen malli jäsenvaltioiden kertomuksia varten.

(22) Yleissopimuksen ja pöytäkirjan mukaan niiden sopimuspuolet voivat ehdottaa muita aineita, joihin olisi sovellettava kansainvälisiä toimia, ja tämän perusteella sopimuksiin voidaan lisätä aineita, jolloin tätä asetusta olisi muutettava vastaavasti. Lisäksi olisi oltava mahdollista muuttaa tämän asetuksen liitteiden luetteloissa olevia merkintöjä muun ohessa niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

(23) Kun tämän asetuksen liitteitä muutetaan pöytäkirjassa tai yleissopimuksessa sovittujen tarkoituksellisesti tuotettujen uusien pysyvien orgaanisten yhdisteiden sisällyttämiseksi asetukseen, muutokset olisi tehtävä liitteen I sijasta liitteeseen II ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

(24) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(25) Jäsenvaltioiden olisi täytäntöönpanotoimien avoimuuden, puolueettomuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, koska asetuksen noudattamisen laiminlyöminen saattaa vahingoittaa kansalaisten terveyttä ja ympäristöä. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa saatettava yleisön saataville tiedot tapauksista, joissa tämän asetuksen säännöksiä on rikottu.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23

▼C1

(26) Tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat ympäristön ja ihmisen terveyden suojeleminen pysyviltä orgaanisilta yhdisteiltä, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan kyseisten yhdisteiden rajat ylittävien vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(27) Mainitun perusteella olisi muutettava direktiiviä 79/117/ETY,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Ottaen huomioon erityisesti ennalta varautumisen periaatteen tällä asetuksella on tarkoitus suojella kansalaisten terveyttä ja ympäristöä pysyviltä orgaanisilta yhdisteiltä kieltämällä tai lakkauttamalla vaiheittain mahdollisimman nopeasti sellaisten aineiden, joihin sovelletaan pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevaa Tukholman yleissopimusta, jäljempänä ”yleissopimus”, tai vuonna 1979 tehtyyn valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan yleissopimukseen vuonna 1998 tehtyä pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevaa pöytäkirjaa, jäljempänä ”pöytäkirja”, tuotanto, markkinoille saattaminen ja käyttö tai rajoittamalla sitä sekä vähentämällä mahdollisuuksien mukaan mahdollisimman pikaiseen poistamiseen pyrkien tällaisten aineiden ympäristöön päästämistä sekä ottamalla käyttöön määräyksiä kyseisistä yhdisteistä koostuvan, niitä sisältävän tai niiden saastuttaman jätteen käsittelystä.

2. Jäljempänä 3 ja 4 artiklaa ei sovelleta jätteeseen, joka koostuu liitteessä I tai II mainitusta aineesta, sisältää sitä tai on sen saastuttama.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”markkinoille saattamisella” toimittamista tai saattamista kolmannen osapuolen käyttöön maksua vastaan tai vastikkeetta. Yhteisön tullialueelle tuontia pidetään myös markkinoille saattamisena;

b) ”tavaralla” aineesta tai aineista ja/tai valmisteesta tai valmisteista koostuvaa esinettä, jolle valmistuksen aikana annetaan tietty muoto, pinta tai muotoilu, joka määrää sen lopullisen käyttötarkoituksen suuremmassa määrin kuin sen kemiallinen kokoonpano;

▼C1

c) ”aineella” ainetta sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 67/548/ETY 2 artiklassa ([1]);

d) ”valmisteella” valmisteita sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä direktiivin 67/548/ETY 2 artiklassa;

e) ”jätteellä” jätettä sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a kohdassa ([2]);

f) ”loppukäsittelyllä” direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan e kohdassa tarkoitettua käsittelyä,

g) ”hyödyntämisellä” hyödyntämistä sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan f kohdassa.

3 artikla

Tuotannon, markkinoille saattamisen ja käytön valvonta

1. Liitteessä I mainittujen aineiden tuotanto, markkinoille saattaminen ja käyttö sellaisenaan, valmisteissa tai tavaroiden aineisosina kielletään.

2. Liitteessä II mainittujen aineiden tuotantoa, markkinoille saattamista ja käyttöä sellaisenaan, valmisteissa tai tavaroiden aineisosina rajoitetaan mainitussa liitteessä asetettujen edellytysten mukaisesti.

3. Asianomaisen yhteisön lainsäädännön mukaisten nykyisiä ja uusia kemikaaleja ja torjunta-aineita koskevien arviointi- ja lupamenettelyjen yhteydessä jäsenvaltiot ja komissio ottavat huomioon yleissopimuksen liitteen D 1 kappaleessa esitetyt arviointiperusteet, ja ne toteuttavat tarvittavia toimia sellaisten käytössä olevien kemikaalien ja torjunta-aineiden valvomiseksi ja sellaisten uusien kemikaalien ja torjunta-aineiden tuotannon, markkinoille saattamisen ja käytön estämiseksi, joilla on pysyvien orgaanisten yhdisteiden ominaisuuksia.

4 artikla

Poikkeukset rajoittamistoimenpiteistä

1. Edellä 3 artiklaa ei sovelleta

a) laboratoriotutkimuksissa tai vertailustandardeina käytettävään aineeseen;

b) aineeseen, jota esiintyy tahattomina vierasainejääminä aineissa, valmisteissa tai tavaroissa.

2. Edellä 3 artiklaa sovelletaan aineisiin, joita esiintyy aineosina tavaroissa, jotka on valmistettu tämän asetuksen voimaantulopäivään mennessä, vasta 6 kuukauden kuluttua voimaantulopäivästä.

Edellä 3 artiklaa ei sovelleta aineeseen, jota esiintyy aineosina tavaroissa, jotka ovat jo olleet käytössä tämän asetuksen voimaantulopäivään mennessä.

Jäsenvaltion on kuitenkin välittömästi ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitetuista tavaroista tietoiseksi tultuaan ilmoitettava tästä komissiolle.

([1]) Vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston direktiivi 67/548/ETY (EYVL P 196, 16.8.1967, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003.

([2]) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY (EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼C1

Kun komissiolle ilmoitetaan tällaisista tavaroista tai se muuten saa niistä tiedon, se ilmoittaa siitä tarvittaessa viipymättä yleissopimuksen sihteeristölle.

3. Liitteen I osassa A tai liitteen II osassa A mainitun aineen osalta jäsenvaltion, joka haluaa sallia liitteessä mainittuun määräaikaan saakka kyseisen aineen tuotannon ja käytön suljetussa prosessissa tuotantolaitoksen alueella välituotteena, on ilmoitettava asiasta yleissopimuksen sihteeristölle.

Tällainen ilmoitus voidaan kuitenkin tehdä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) kyseisessä liitteessä on huomautus siitä, että tällainen kyseisen aineen tuotanto ja käyttö voidaan sallia;

b) aine muuntuu valmistusprosessissa yhdeksi tai useaksi aineeksi, joilla ei ole pysyvän orgaanisen yhdisteen ominaisuuksia;

c) ihmisten tai ympäristön ei oleteta altistuvan merkittäville määrille kyseistä ainetta sen tuotannon ja käytön aikana direktiivin 2001/59/EY ([1]) mukaisesti suoritetun suljetun järjestelmän arvioinnin perusteella.

Ilmoitus toimitetaan myös muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja siinä annetaan yksityiskohtaiset tiedot kyseisen aineen tosiasiallisesta tai arvioidusta kokonaistuotannosta ja -käytöstä sekä tuotantolaitoksen alueella toteutettavan suljetun prosessin luonteesta, mukaan luettuna lähtöaineena käytettävän pysyvän orgaanisen yhdisteen prosessissa muuntumattoman ja tahattoman jäämän määristä lopputuotteessa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja voidaan muuttaa tapauksissa, joissa sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toistuvasti antanut ilmoituksen yleissopimuksen sihteeristölle, yleissopimuksen perusteella annetaan nimenomainen tai hiljainen suostumus aineen tuotannon ja käytön jatkamiseksi uudeksi ajanjaksoksi.

5 artikla

Varastot

1. Jostakin liitteessä I tai II mainitusta aineesta, jonka käyttö on kielletty, koostuvan tai sitä sisältävän varaston haltijan on hallinnoitava kyseistä varastoa jätteenä 7 artiklan mukaisesti.

2. Jostakin liitteessä I tai liitteessä II luetellusta sallitusta aineesta koostuvan tai sitä sisältävän yli 50 kilogramman varaston haltijan on ilmoitettava 15 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle siinä jäsenvaltiossa, jossa varasto sijaitsee, varaston laadusta ja koosta. Nämä tiedot on toimitettava 12 kuukauden kuluessa tämän asetuksen ja liitteen I tai II muutosten voimaantulosta ja vuosittain tämän jälkeen liitteessä I tai II määritettyyn sallittua käyttötarkoitusta koskevaan määräaikaan saakka.

Varastojen haltijan on hoidettava näitä varastoja turvallisella, tehokkaalla ja ympäristön huomioon ottavalla tavalla.

([1]) Vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennenkahdeksannen kerran 6 päivänä elokuuta 2001 annettu komission direktiivi 2001/59/EY (EYVL L 225, 21.8.2001, s. 1).

▼C1

3. Jäsenvaltioiden on seurattava ilmoitettujen varastojen käyttöä ja hoitoa.

6 artikla

Päästöjen vähentäminen, minimointi ja poistaminen

1. Jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta laadittava päästökartoitukset liitteessä III mainittujen aineiden päästöistä ilmaan, veteen ja maahan yleissopimuksesta ja pöytäkirjasta johtuvien velvoitteidensa mukaisesti ja ylläpidettävä näitä kartoituksia.

2. Jäsenvaltion on osana 8 artiklan mukaisesti laadittua kansallista täytäntöönpanosuunnitelmaa ilmoitettava sekä komissiolle että muille jäsenvaltioille yleissopimuksesta johtuvien velvoitteidensa mukaisesti laatimastaan kansallisesta toimintaohjelmasta, jonka perusteella voidaan tunnistaa, luonnehtia ja minimoida mahdollisuuksien mukaan mahdollisimman pikaiseen poistamiseen pyrkien kokonaispäästöt.

Toimintaohjelmaan on sisällytettävä toimia, joilla edistetään korvaavien tai muutettujen aineiden, tuotteiden ja prosessien kehittämistä ja joilla tarvittaessa vaaditaan niiden käyttämistä, jotta liitteessä III mainittujen aineiden muodostuminen ja niiden päästöt voitaisiin estää.

3. Arvioitaessa ehdotuksia sellaisten uusien laitosten rakentamiseksi tai sellaisten olemassa olevien laitosten muuttamiseksi merkittävästi, joiden käyttämistä prosesseista pääsee ympäristöön liitteessä III mainittuja kemikaaleja, jäsenvaltioiden on ensisijaisesti harkittava vaihtoehtoisia prosesseja, tekniikoita tai käytäntöjä, joilla saavutetaan sama hyöty, mutta joissa ei muodostu tai joista ei pääse ympäristöön liitteessä III mainittuja kemikaaleja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY ([1]) soveltamista.

7 artikla

Jätehuolto

1. Jätteen tuottajien ja haltijoiden on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan estämään tämän jätteen saastuminen liitteessä IV mainituilla aineilla.

2. Sen estämättä, mitä direktiivissä 96/59/EY ([2]) säädetään, liitteessä IV mainituista aineista koostuva, niitä sisältävä tai niiden saastuttama jäte on loppukäsiteltävä tai hyödynnettävä viipymättä liitteessä V olevan 1 osan mukaisesti ja tällöin on varmistettava jätteen sisältämien pysyvien orgaanisten yhdisteiden hävittäminen tai niiden muuntaminen palautumattomasti siten, että jäljelle jäävillä jätteillä ja päästöillä ei ole pysyvien orgaanisten yhdisteiden ominaisuuksia.

Tällaisen loppukäsittelyn tai hyödyntämisen yhteydessä jätteestä voidaan eristää liitteessä IV luetellut aineet, jos ne loppukäsitellään sen jälkeen ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

([1]) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

([2]) Polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/59/EY (EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31).

▼C1

3. Sellaiset loppukäsittely- tai hyödyntämismenetelmät, jotka voivat johtaa liitteessä IV lueteltujen aineiden hyödyntämiseen, kierrätykseen, talteenottoon tai uudelleenkäyttöön, ovat kiellettyjä.

4. Poiketen 2 kohdasta:

▼M4

a) jäte, joka sisältää jotakin liitteessä IV mainittua ainetta tai on sen saastuttama, voidaan muulla tavoin loppukäsitellä tai hyödyntää noudattaen yhteisön asiaankuuluvia säädöksiä, jos mainittujen aineiden pitoisuus jätteessä on alhaisempi kuin liitteessä IV annettavat pitoisuusrajat. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Siihen saakka kunnes pitoisuusrajat on vahvistettu tällaisella menettelyllä, jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä ja soveltaa pitoisuusrajoja tai erityisiä teknisiä vaatimuksia tässä alakohdassa tarkoitettuun jätteiden loppukäsittelyyn ja hyödyntämiseen;

▼C1

b) jäsenvaltio tai jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomainen voi poikkeustapauksissa sallia, että jäte, joka on mainittu liitteessä V olevassa 2 osassa ja joka sisältää liitteessä IV mainittuja aineita tai on niiden saastuttama liitteessä V olevassa 2 osassa määritettävien pitoisuusrajojen rajoissa, voidaan käsitellä liitteessä V olevassa 2 osassa esitetyn menetelmän mukaisesti sillä edellytyksellä, että:

i) asianomainen jätteen haltija on osoittanut kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, että liitteessä IV lueteltuja aineita ei ole mahdollista poistaa jätteestä, ja että pysyvien orgaanisten yhdisteiden tuhoaminen tai palautumaton muuntaminen toteutettuna parhaita ympäristökäytäntöjä ja parasta käytettävissä olevan tekniikkaa käyttäen ei ole ympäristön kannalta paras vaihtoehto ja toimivaltainen viranomainen on antanut luvan vaihtoehtoisen menetelmän käyttöön;

ii) menetelmä on yhteisön asiaankuuluvan lainsäädännön ja 6 kohdassa tarkoitetuissa asiaankuuluvissa lisätoimissa vahvistettujen ehtojen mukainen; ja

iii) kyseinen jäsenvaltio on toimittanut muille jäsenvaltioille ja komissiolle tiedon antamastaan luvasta ja sen myöntämisen perusteista.

5. ►M4 Komissio määrittelee liitteessä V olevan 2 osan pitoisuusrajat tämän artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. ◄

Siihen saakka kunnes pitoisuusrajat on vahvistettu tällaisella menettelyllä,

a) jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa tai soveltaa pitoisuusrajoja tai erityisiä teknisiä vaatimuksia 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun jätteiden loppukäsittelyyn ja hyödyntämiseen;

b) 4 kohdan b alakohdan mukaisesti käsitellyn jätteen haltijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle jätteen pysyvien orgaanisten yhdisteiden sisällöstä.

▼C1

6. Komissio voi tarvittaessa teknisen kehityksen ja asiaa koskevat kansainväliset suuntaviivat ja päätökset sekä jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden nimeämien toimivaltaisten viranomaisten 4 kohdan ja liitteen V mukaisesti myöntämät luvat huomioon ottaen hyväksyä lisätoimia tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi. Komission on määriteltävä malli, jota jäsenvaltiot käyttävät toimittaessaan tietoja 4 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti. Näistä toimista päätetään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7. Komission on ennen 31 päivää joulukuuta 2009 arvioitava 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia kansainvälisen ja teknisen kehityksen kannalta tarkastellen erityisesti niiden paremmuutta ympäristön kannalta.

8 artikla

Täytäntöönpanosuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on tarjottava kansalaisille mahdollisuus osallistua varhain ja tehokkaasti kansallisten täytäntöönpanosuunnitelmien valmisteluun kansallisten menettelytapojensa mukaisesti.

2. Heti kun jäsenvaltio on hyväksynyt yleissopimukseen perustuvien velvoitteidensa mukaisen kansallisen täytäntöönpanosuunnitelmansa, se ilmoittaa siitä sekä komissiolle että muille jäsenvaltioille.

3. Täytäntöönpanosuunnitelmia laatiessaan komissio ja jäsenvaltiot vaihtavat tarvittaessa tietoja niiden sisällöstä.

4. Komissio laatii kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta suunnitelman yleissopimukseen perustuvien yhteisön velvoitteiden täytäntöönpanosta.

Kun komissio on hyväksynyt yhteisön täytäntöönpanosuunnitelman, se ilmoittaa siitä jäsenvaltioille.

Komissio tarkistaa ja päivittää yhteisön täytäntöönpanosuunnitelmaa tarpeen mukaan.

9 artikla

Seuranta

Komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat keskenään tiiviissä yhteistyössä tarkoituksenmukaiset ja viimeisen tietämyksen mukaiset ohjelmat ja järjestelmät, joiden avulla saadaan säännöllisesti vertailukelpoisia seurantatietoja liitteessä III yksilöityjen dioksiinien, furaanien ja PCB:n esiintymisestä ympäristössä. Näitä ohjelmia ja järjestelmiä toteutettaessa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon pöytäkirjaan ja yleissopimukseen liittyvä kehitys.

10 artikla

Tietojen vaihto

1. Komissio ja jäsenvaltiot helpottavat ja toteuttavat yhteisössä ja kolmansien maiden kanssa sellaisten tietojen vaihtoa, jotka liittyvät pysyvien orgaanisten yhdisteiden tuotannon, käytön ja päästöjen vähentämiseen, minimoimiseen tai lopettamiseen mahdollisuuksien mukaan sekä näiden aineiden vaihtoehtoihin. Näissä tiedoissa on määritettävä kyseisiin vaihtoehtoihin liittyvät riskit ja taloudelliset ja yhteiskunnalliset kustannukset.

▼C1

2. Tarvittaessa komissio ja jäsenvaltiot edistävät ja helpottavat pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevia toimia, kuten:

a) pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan yleisen tietoisuuden lisäämiseksi tarkoitettuja ohjelmia, myös niiden vaikutuksista terveyteen ja ympäristöön sekä niiden vaihtoehdoista ja tuotannon, käytön ja päästöjen vähentämisestä ja lopettamisesta; ohjelmat suunnataan erityisesti

   i) politiikan toimijoille ja päättäjille sekä

   ii) erityisen haavoittuville ryhmille;

b) tiedottamista kansalaisille;

c) työntekijöiden, tieteenharjoittajien, opettajien ja teknisen henkilökunnan sekä johdon kouluttamista.

3. Ihmisten terveyttä ja turvallisuutta sekä ympäristöä koskevia tietoja ei pidetä luottamuksellisina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ([1]) soveltamista. Komission ja jäsenvaltioiden on kolmannen maan kanssa muita tietoja vaihtaessaan suojattava luottamukselliset tiedot vastavuoroisesti sovitulla tavalla.

11 artikla

Tekninen apu

Yleissopimuksen 12 ja 13 artiklan mukaisesti komissio ja jäsenvaltiot antavat keskenään yhteistyössä toimien oikea-aikaisesti tarkoituksenmukaista teknistä ja taloudellista apua kehitysmaille tai siirtymätalouden maille, jotta voidaan auttaa niitä niiden pyynnöstä ja käytettävissä olevien resurssien mukaan ja niiden erityistarpeet huomioon ottaen kehittämään ja vahvistamaan valmiuksiaan panna täysimääräisesti täytäntöön niiden yleissopimuksesta johtuvat velvoitteet. Tuki voidaan kanavoida myös valtiosta riippumattomien järjestöjen kautta.

12 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava joka kolmas vuosi komissiolle tiedot tämän asetuksen soveltamisesta, mukaan luettuina tiedot asetuksen rikkomisesta ja seuraamuksista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle joka vuosi tilastotiedot liitteessä I tai II mainittujen aineiden tosiasiallisesta tai arvioidusta tuotannon ja markkinoille saattamisen kokonaismäärästä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta sekä tämän jälkeen joka kolmas vuosi:

a) tiivistelmät 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetuista varastoja koskevista tiedoista;

b) tiivistelmät 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadituista päästökartoituksista;

c) tiivistelmät 9 artiklan mukaan kerätyistä tiedoista, jotka koskevat liitteessä III yksilöityjen dioksiinien, furaanien ja PCB:n esiintymistä ympäristössä.

([1]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼C1

4. Komission on 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kehitettävä valmiiksi yhteinen malli, jota jäsenvaltiot käyttävät toimittaessaan tietoja 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

5. Yleissopimuksessa lueteltujen aineiden osalta komissio laatii yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssin määrittämin väliajoin kertomuksen jäsenvaltioiden 2 kohdan perusteella toimittamien tietojen perusteella ja toimittaa sen yleissopimuksen sihteeristölle.

6. Komissio laatii joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja yhdistää sen, päätöksen 2000/479/EY ([1]) mukaisesti perustetussa Euroopan epäpuhtauspäätösrekisterissä (EPER) ja päästöistä tehdyssä kartoituksessa (EMEP/CORINAIR) (ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tarkkailua ja arviointia koskeva Euroopan yhteistyöohjelma) jo saatavilla olevat tiedot sekä jäsenvaltioiden 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimittamat tiedot yhteenvetokertomukseksi. Kertomukseen sisällytetään tiedot 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten käytöstä. Komissio toimittaa tämän yhteenvedon tiivistelmän Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja saattaa sen viipymättä yleisön saataville.

13 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta, ja kaikki niiden muutokset mahdollisimman pian.

▼M4

14 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Kun yleissopimukseen tai pöytäkirjaan lisätään aine, komissio muuttaa tarvittaessa liitteitä I, II ja III tätä vastaavasti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Kun yleissopimukseen tai pöytäkirjaan lisätään aine, komissio muuttaa tarvittaessa liitettä IV tätä vastaavasti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio hyväksyy liitteissä I, II ja III olevien nykyisten merkintöjen muutokset, mukaan luettuna niiden mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen.

([1]) Euroopan epäpuhtauspäätösrekisterin (EPER) laatimisesta ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY 15 artiklan mukaisesti (IPPC) 17 päivänä heinäkuuta 2000 tehty komission päätös 2000/479/EY (EYVL L 192, 28.7.2000, s. 36).

▼M4

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Komissio hyväksyy liitteessä IV oleviin nykyisiin merkintöihin sekä liitteeseen V tehtävät muutokset, mukaan luettuna niiden mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼C1

15 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tämän asetuksen edellyttämistä hallinnollisista tehtävistä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viranomaisten nimeämisestä viimeistään kolme kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

16 artikla

Yleisiä asioita käsittelevä komitea

1. Komissiota avustaa jätteisiin liittyviä asioita lukuun ottamatta kaikissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa direktiivin 67/548/ETY 29 artiklalla perustettu komitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon päätöksen 8 artikla.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼M4

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼C1

17 artikla

Jäteasioita käsittelevä komitea

1. Komissiota avustaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa jätteisiin liittyvissä asioissa direktiivin 75/442/ETY 18 artiklalla perustettu komitea.

2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artikla.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

▼M4

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼C1

18 artikla

Direktiivin 79/117/ETY muuttaminen

Poistetaan direktiivin 79/117/ETY liitteessä olevasta B osasta, ”pysyvät orgaaniset klooriyhdisteet”, 1—8 kohta.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**M7**

LIITE I

Osa A – Sekä yleissopimuksessa että pöytäkirjassa luetellut aineet sekä ainoastaan yleissopimuksessa luetellut aineet

Aine	CAS-nro	EY-numero	Yksittäinen vapautus: käyttö välituotteena tai muu määritetty käyttö
Tetrabromidifenyylieetteri $C_{12}H_6Br_4O$			1. Tässä kohdassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan aineena, valmisteena, tavarana tai tavaran palonsuojatussa osassa esiintyvään tetrabromidifenyylieetteriin, kun sen pitoisuus on enintään 10 mg/kg (0,001 painoprosenttia). 2. Säännöksestä poiketen sallitaan seuraavien tuotanto, markkinoille saattaminen ja käyttö: a) rajoittamatta b alakohdan soveltamista, tavarat ja valmisteet, jotka sisältävät alle 0,1 painoprosenttia tetrabromidifenyylieetteriä, kun ne on valmistettu osittain tai kokonaisuudessaan kierrätysmateriaalista tai uudelleenkäyttöä varten valmistellusta jätteestä saadusta materiaalista; b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/95/EY soveltamisalaan kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteet (*). 3. Sellaisten tavaroiden käyttö sallitaan, jotka ovat käytössä unionissa ennen 25 päivää elokuuta 2010 ja jotka sisältävät tetrabromidifenyyliä tavaran ainesosana. Tällaisiin tavaroihin sovelletaan 4 artiklan 2 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa.
Pentabromidifenyylieetteri $C_{12}H_5Br_5O$			1. Tässä kohdassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan aineena, valmisteena, tavarana tai tavaran palonsuojatussa osassa esiintyvään pentabromidifenyylieetteriin, kun sen pitoisuus on enintään 10 mg/kg (0,001 painoprosenttia). 2. Säännöksestä poiketen sallitaan seuraavien tuotanto, markkinoille saattaminen ja käyttö: a) rajoittamatta b alakohdan soveltamista, tavarat ja valmisteet, jotka sisältävät alle 0,1 painoprosenttia pentabromidifenyylieetteriä, kun ne on valmistettu osittain tai kokonaisuudessaan kierrätysmateriaalista tai uudelleenkäyttöä varten valmistellusta jätteestä saadusta materiaalista; b) direktiivin 2002/95/EY soveltamisalaan kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin. 3. Sellaisten tavaroiden käyttö sallitaan, jotka ovat käytössä unionissa ennen 25 päivää elokuuta 2010 ja jotka sisältävät pentabromidifenyyliä tavaran ainesosana. Tällaisiin tavaroihin sovelletaan 4 artiklan 2 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa.

▼**M7**

Aine	CAS-nro	EY-numero	Yksittäinen vapautus: käyttö välituotteena tai muu määritetty käyttö
Heksabromidifenyylieetteri $C_{12}H_4Br_6O$			1. Tässä kohdassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan aineena, valmisteena, tavarana tai tavaran palonsuojatussa osassa esiintyvään heksabromidifenyylieetteriin, kun sen pitoisuus on enintään 10 mg/kg (0,001 painoprosenttia). 2. Säännöksestä poiketen sallitaan seuraavien tuotanto, markkinoille saattaminen ja käyttö: a) rajoittamatta b alakohdan soveltamista, tavarat ja valmisteet, jotka sisältävät alle 0,1 painoprosenttia heksabromidifenyylieetteriä, kun ne on valmistettu osittain tai kokonaisuudessaan kierrätysmateriaalista tai uudelleenkäyttöä varten valmistellusta jätteestä saadusta materiaalista; b) direktiivin 2002/95/EY soveltamisalaan kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin. 3. Sellaisten tavaroiden käyttö sallitaan, jotka ovat käytössä unionissa ennen 25 päivää elokuuta 2010 ja jotka sisältävät heksabromidifenyyliä tavaran ainesosana. Tällaisiin tavaroihin sovelletaan 4 artiklan 2 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa.
Heptabromidifenyylieetteri $C_{12}H_3Br_7O$			1. Tässä kohdassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan aineena, valmisteena, tavarana tai tavaran palonsuojatussa osassa esiintyvään heptabromidifenyylieetteriin, kun sen pitoisuus on enintään 10 mg/kg (0,001 painoprosenttia). 2. Säännöksestä poiketen sallitaan seuraavien tuotanto, markkinoille saattaminen ja käyttö: a) rajoittamatta b alakohdan soveltamista, tavarat ja valmisteet, jotka sisältävät alle 0,1 painoprosenttia heptabromidifenyylieetteriä, kun ne on valmistettu osittain tai kokonaisuudessaan kierrätysmateriaalista tai uudelleenkäyttöä varten valmistellusta jätteestä saadusta materiaalista; b) direktiivin 2002/95/EY soveltamisalaan kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin. 3. Sellaisten tavaroiden käyttö sallitaan, jotka ovat käytössä unionissa ennen 25 päivää elokuuta 2010 ja jotka sisältävät heptabromidifenyyliä tavaroiden ainesosana. Tällaisiin tavaroihin sovelletaan 4 artiklan 2 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa.

▼**M7**

Aine	CAS-nro	EY-numero	Yksittäinen vapautus: käyttö välituotteena tai muu määritetty käyttö
Perfluorioktaanisulfonihappo ja sen johdannaiset (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metallisuola- ($O\text{-}M^+$), halidi-, amidi- ja muut johdannaiset, myös polymeerit)			1. Tässä kohdassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan aineissa tai valmisteissa esiintyviin PFOS-yhdisteisiin, kun niiden pitoisuudet ovat enintään 10 mg/kg (0,001 painoprosenttia). 2. Tässä kohdassa 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan puolivalmisteissa ja tavaroissa tai niiden osissa esiintyvien PFOS-yhdisteiden pitoisuuksiin, jos PFOS-pitoisuus on alle 0,1 painoprosenttia PFOS-yhdistettä sisältävien rakenteeltaan tai mikrorakenteeltaan erillisten osien massaa kohti laskettuna, tai tekstiilien tai muiden pinnoitettujen materiaalien osalta, jos PFOS-yhdisteiden määrä on alle 1 $\mu g/m^2$ pinnoitetusta materiaalista. 3. Sellaisten tavaroiden käyttö sallitaan, jotka ovat käytössä unionissa ennen 25 päivää elokuuta 2010 ja jotka sisältävät PFOS-yhdisteitä tavaran ainesosana. Tällaisiin tavaroihin sovelletaan 4 artiklan 2 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa. 4. Sammutusvaahtoja, jotka on saatettu markkinoille ennen 27 päivää joulukuuta 2006, voi käyttää 27 päivään kesäkuuta 2011 saakka. 5. Jos päästömäärät ympäristöön on minimoitu, aineen valmistus ja saattaminen markkinoille on sallittu seuraavia erityisiä käyttötarkoituksia varten edellyttäen, että jäsenvaltiot raportoivat komissiolle joka neljäs vuosi PFOS-yhdisteiden käytöstä poistamisesta saavutetusta edistyksestä: a) 26 päivään elokuuta 2015 saakka kostutusaineet, joita käytetään valvotuissa sähkökemiallisissa pinnoitusjärjestelmissä; b) fotoresistit tai fotolitografiaprosesseissa käytettävät heijastuksenestopinnoitteet; c) filmien, paperien tai painolaattojen valokuvauspinnoitteet; d) sumunestoaineet, joita käytetään kromi- (VI) -kovakromauksessa suljetuissa järjestelmissä; e) ilmailun hydraulinesteet. Jos a–e kohdan poikkeukset koskevat tuotantoa tai käyttöä Euroopan parlamentin ja direktiivin 2008/1/EY (**) soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa, sovelletaan PFOS-päästöjen minimointia ja ehkäisyä koskevia asiaankuuluvia parhaita käytettävissä olevia tekniikoita, jotka komissio on julkaissut direktiivin 2008/1/EY 17 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla. Heti kun käytettävissä on uusia yksityiskohtaisia tietoja b–e kohdissa mainittujen käyttötarkoitusten osalta aineiden turvallisemmista vaihtoehdoista tai teknologioista, komissio tarkastelee uudelleen toisessa alakohdassa mainittuja poikkeuksia, jotta

▼M7

Aine	CAS-nro	EY-numero	Yksittäinen vapautus: käyttö välituotteena tai muu määritetty käyttö
			i) perfluorioktaani-sulfonaattien käytöstä luovutaan asteittain heti, kun turvallisempien vaihtoehtojen käyttö on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, ii) poikkeuksen soveltamista voidaan jatkaa ainoastaan sellaisten olennaisten käyttötarkoitusten osalta, joille ei ole olemassa turvallisempia vaihtoehtoja ja joita koskevien turvallisempien vaihtoehtojen kehittämispyrkimyksistä on raportoitu, iii) perfluorioktaani-sulfonaattipäästöt ympäristöön on saatu mahdollisimman pieniksi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa soveltamalla. 6. Kun Euroopan standardointikomitea (CEN) on hyväksynyt asiaa koskevia standardeja, niitä on käytettävä analyyttisinä testimenetelminä osoitettaessa, että aineet, valmisteet ja tavarat ovat 1 ja 2 kohdan säännösten mukaisia.
DDT (1,1,1-trikloori-2,2-bis(4-kloorifenyyli)etaani)	50-29-3	200-024-3	—
Klordaani	57-74-9	200-349-0	—
Heksakloorisykloheksaanit, mukaan lukien lindaani	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	200-401-2 206-270-8 206-271-3 210-168-9	—
Dieldriini	60-57-1	200-484-5	—
Endriini	72-20-8	200-775-7	—
Heptakloori	76-44-8	200-962-3	—
Heksaklooribentseeni	118-74-1	200-273-9	—
Klordekoni	143-50-0	205-601-3	—
Aldriini	309-00-2	206-215-8	—
Pentaklooribentseeni	608-93-5	210-172-5	—
Polyklooratut bifenyylit (PCB)	1336-36-3 ja muut	215-648-1 ja muut	Rajoittamatta direktiivin 96/59/EY soveltamista sallitaan niiden tavaroiden käyttö, jotka olivat käytössä tämän asetuksen tullessa voimaan.
Mireksi	2385-85-5	219-196-6	—
Toksafeeni	8001-35-2	232-283-3	—
Heksabromibifenyyli	36355-01-8	252-994-2	—

(*) EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.
(**) EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼**M7**

Osa B – Ainoastaan pöytäkirjassa mainitut aineet

Aine	CAS-nro	EY-numero	Yksittäinen vapautus: käyttö välituotteena tai muu määritetty käyttö
—			

▼C1

LIITE II

LUETTELO AINEISTA, JOIHIN SOVELLETAAN RAJOITUKSIA

OSA A — Yleissopimuksessa ja pöytäkirjassa mainitut aineet

Aine	CAS-numero	EC-numero	Rajoitusedellytykset
—			

OSA B — Ainoastaan pöytäkirjassa mainitut aineet

Aine	CAS-numero	EC-numero	Rajoitusedellytykset

▼C1

LIITE III

LUETTELO AINEISTA, JOIHIN SOVELLETAAN PÄÄSTÖJEN VÄHENTÄMISTÄ KOSKEVIA SÄÄNNÖKSIÄ

Aine (CAS-numero)

Polyklooratut dibentso-para-dioksiinit ja dibentsofuraanit (PCDD/PCDF)

Heksaklooribentseeni (HCB) (CAS-numero 118-74-1)

Polyklooratut bifenyylit (PCB)

Polysykliset aromaattiset hiilivedyt (PAH-yhdisteet) ([1])

▼M7

Pentaklooribentseeni (CAS-nro 608-93-5)

([1]) Päästökartoituksissa käytetään seuraavia neljää indikaattoriyhdistettä: bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni ja indeno(1,2,3-cd)pyreeni.

▼**M6**

LIITE IV

Luettelo aineista, joihin sovelletaan 7 artiklassa annettuja jätehuoltosäännöksiä

Aine	CAS-nro	EY-numero	Asetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu pitoisuusraja
Tetrabromidifenyylieetteri $C_{12}H_6Br_4O$			
Pentabromidifenyylieetteri $C_{12}H_5Br_5O$			
Heksabromidifenyylieetteri $C_{12}H_4Br_6O$			
Heptabromidifenyylieetteri $C_{12}H_3Br_7O$			
Perfluorioktaanisulfonihappo ja sen johdannaiset (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metallisuola- ($O\text{-}M^+$), halidi-, amidi- ja muut johdannaiset, myös polymeerit)			
Polyklooratut dibentso-para-dioksiinit ja dibentsofuraanit (PCDD/PCDF)			15 µg/kg [1]
DDT (1,1,1-trikloori-2,2-bis(4-kloorifenyyli)etaani)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Klordaani	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Heksakloorisykloheksaanit, mukaan lukien lindaani	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Dieldriini	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endriini	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptakloori	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Heksaklooribentseeni	118-74-1	200-273-9	50 mg/kg
Klordekoni	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Aldriini	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Pentaklooribentseeni	608-93-5	210-172-5	50 mg/kg
Polyklooratut bifenyylit (PCB)	1336-36-3 ja muut	215-648-1	50 mg/kg [2]
Mireksi	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg

▼**M6**

Aine	CAS-nro	EY-numero	Asetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu pitoisuusraja
Toksafeeni	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Heksabromibifenyyli	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg

([1]) Pitoisuusraja on laskettu PCDD:nä ja PCDF:nä seuraavien toksisuusekvivalenssikertoimien (”TEF”) mukaan:

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
PCDD	TEF
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

([2]) Tarvittaessa on käytettävä eurooppalaisissa standardeissa EN 12766-1 ja EN 12766-2 vahvistettua laskentamenetelmää.

▼C1

LIITE V

JÄTEHUOLTO

OSA 1 — 7 artiklan 2 kohdan mukainen loppukäsittely ja hyödyntäminen

Seuraavat direktiivin 75/442/ETY liitteen II A ja II B mukaiset loppukäsittely- ja hyödyntämismenettelyt ovat sallittuja tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisiin tarkoituksiin, kun niitä käytetään jätteen sisältämien pysyvien orgaanisten yhdisteiden hävittämiseksi tai muuntamiseksi palautumattomasti:

D9 Kemiallinen/fysikaalinen käsittely

D10 Polttaminen maalla ja

R1 Pääasiallinen käyttö polttoaineena tai muuna energiantuotannon välineenä, poislukien PCB:tä sisältävä jäte.

▼M5

R4 Metallien ja metalliyhdisteiden kierrätys/talteenotto seuraavissa tapauksissa: Toiminnot rajoitetaan raudan- ja teräksenvalmistusprosessien jäämiin, joita ovat esimerkiksi savukaasujen käsittelyssä syntyvät pölyt ja lietteet, valssihilseet taikka terästehtaiden sinkkiä sisältävät savukaasujen suodatinpölyt, kuparisulattamoiden kaasunpuhdistusjärjestelmistä tulevat pölyt ja muut sen tapaiset jätteet sekä värimetallituotannon lyijyä sisältävät suotojäämät. PCB-yhdisteitä sisältävää jätettä ei hyödynnetä. Toiminnot rajoitetaan prosesseihin, joissa otetaan talteen rautaa ja rautaseoksia (masuuni, kuilu-uuni ja arinauuni/Martin-uuni) sekä värimetalleja (Waelzin kiertouuniprosessi sekä sulapelkistysprosessit, joissa käytetään vaaka- tai pystyuuneja), mikäli laitteistot täyttävät vähintään jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/76/EY ([1]) säädetyt PCDD- ja PCDF-yhdisteiden päästöraja-arvoja koskevat vaatimukset riippumatta siitä, kuuluvatko prosessit kyseisen direktiivin soveltamisalaan, ja sanotun vaikuttamatta muihin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/76/EY säännöksiin sen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa sekä direktiivin 96/61/EY säännöksiin.

▼C1

Jäte voidaan myös esikäsitellä ennen hävittämistä tai muuntamista palautumattomasti tämän liitteen tämän osan mukaisesti, edellyttäen että liitteessä IV olevassa luettelossa mainitut aineet, jotka erotetaan jätteestä esikäsittelyn aikana, loppukäsitellään myöhemmin tämän liitteen tämän osan mukaisesti. ►M5 Jos vain osa tuotteesta tai jätteestä, kuten jätelaitteisto, sisältää pysyviä orgaanisia yhdisteitä tai on niiden kontaminoima, se on erotettava ja sen jälkeen loppusijoitettava tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti. ◄ Lisäksi jäte voidaan pakata uudelleen ja varastoida tilapäisesti ennen esikäsittelyä tai ennen kuin se hävitetään tai muunnetaan palautumattomasti tämän liitteen tämän osan mukaisesti.

▼M2

OSA 2 — 7 artiklan 4 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvat jätteet ja menetelmät

Seuraavat menetelmät ovat sallittuja 7 artiklan 4 kohdan b alakohdan tarkoituksiin komission päätöksen 2000/532/EY ([2]) jäteluokituksessa kuusinumeroisella jätekoodilla yksilöityjen jätteiden käsittelyssä.

▼M3

Jäte voidaan myös esikäsitellä ennen pysyvää varastointia tämän liitteen tämän osan mukaisesti, edellyttäen että liitteessä IV olevassa luettelossa mainitut aineet, jotka erotetaan jätteestä esikäsittelyn aikana, loppukäsitellään myöhemmin tämän liitteen osan 1 mukaisesti. Lisäksi jäte voidaan pakata uudelleen ja varastoida tilapäisesti ennen esikäsittelyä tai ennen pysyvää varastointia tämän liitteen tämän osan mukaisesti.

([1]) EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

([2]) Jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta 3 päivänä toukokuuta 2000 tehty komission päätös 2000/532/EY (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3), päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2001/573/EY (EYVL L 203, 28.7.2001, s. 18).

▼**M6**

Päätöksen 2000/532/EY mukainen jäteluettelo		Liitteessä IV lueteltujen aineiden enimmäispitoisuudet ([1])	Toiminto
10	TERMISISSÄ PROSESSEISSA SYNTYVÄT JÄTTEET	Aldriini: 5 000 mg/kg; Klordaani: 5 000 mg/kg; Klordekoni: 5 000 mg/kg; DDT (1,1,1-trikloori-2,2-bis(4-kloorifenyyli)etaani): 5 000 mg/kg; Dieldriini: 5 000 mg/kg; Endriini: 5 000 mg/kg; Heptabromidifenyylieetteri ($C_{12}H_3Br_7O$); Heptakloori: 5 000 mg/kg; Heksabromibifenyyli: 5 000 mg/kg; Heksabromidifenyylieetteri ($C_{12}H_4Br_6O$); Heksaklooribentseeni: 5 000 mg/kg; Heksakloorisykloheksaanit, mukaan lukien lindaani: 5 000 mg/kg; Mireksi: 5 000 mg/kg; Pentabromidifenyylieetteri ($C_{12}H_5Br_5O$); Pentaklooribentseeni: 5 000 mg/kg; Perfluorioktaanisulfonihappo ja sen johdannaiset (PFOS) ($C_8F1_7SO_2X$) (X = OH, metallisuola (O-M^+), halidi, amidi ja muut johdannaiset, myös polymeerit); Polyklooratut bifenyylit (PCB) ([5]): 50 mg/kg; Polyklooratut dibentso-para-dioksiinit ja dibentsofuraanit (PCDD/PCDF) ([6]): 5 mg/kg; Tetrabromidifenyylieetteri ($C_{12}H_6Br_4O$); Toksafeeni: 5 000 mg/kg;	Pysyvä varastointi on sallittua ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät: 1. Aine varastoidaan johonkin seuraavista paikoista: — syvälle turvalliseen kallioperään, — suolakaivoksiin tai — vaarallisille jätteille tarkoitetuille kaatopaikoille sijoitettuna (edellyttäen, että jäte on teknisten mahdollisuuksien mukaan kiinteytetty tai osittain stabiloitu, mikä on päätöksessä 2000/532/EY vahvistettuun alaluokkaan 190303 kuulumisen edellytyksenä). 2. Neuvoston direktiivin 1999/31/EY ([3]) ja neuvoston päätöksen 2003/33/EY ([4]) säännöksiä noudatetaan. 3. On osoitettu, että valittu toiminto on ympäristön kannalta paras.
10 01	Voimalaitoksissa ja muissa polttolaitoksissa syntyvät jätteet (lukuun ottamatta nimikeryhmää 19)		
10 01 14 * ([2])	Rinnakkaispoltossa syntyvä pohjatuhka, kuona ja kattilatuhka, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
10 01 16 *	Rinnakkaispoltossa syntyvä lentotuhka, joka sisältää vaarallisia aineita		
10 02	Rauta- ja terästeollisuudessa syntyvät jätteet		
10 02 07 *	Kaasujen käsittelyssä syntyvät kiinteät jätteet, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
10 03	Alumiinin pyrometallurgiajätteet		
10 03 04 *	Primärituotannossa syntyvät kuonat		
10 03 08 *	Sekundärituotannon suolakuonat		
10 03 09 *	Sekundärituotannon mustakuonat		
10 03 19 *	Savukaasujen suodatuspölyt, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
10 03 21 *	Muut hienojakeet ja pölyt (kuulamyllypöly mukaan luettuna), jotka sisältävät vaarallisia aineita		
10 03 29 *	Suolakuonien ja mustakuonien käsittelyssä syntyvät jätteet, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
10 04	Lyijyn pyrometallurgiajätteet		
10 04 01 *	Primääri- ja sekundärituotannossa syntyvät kuonat		
10 04 02 *	Primääri- ja sekundärituotannossa syntyvät kuonat ja skimmausjätteet		

▼**M6**

Päätöksen 2000/532/EY mukainen jäteluettelo		Liitteessä IV lueteltujen aineiden enimmäispitoisuudet ([1])	Toiminto
10 04 04 *	Savukaasujen suodatuspölyt		
10 04 05 *	Muut hienojakeet ja pölyt		
10 04 06 *	Kaasujen käsittelyssä syntyvät kiinteät jätteet		
10 05	Sinkin pyrometallurgiajätteet		
10 05 03 *	Savukaasujen suodatuspölyt		
10 05 05 *	Kaasujen käsittelyssä syntyvät kiinteät jätteet		
10 06	Kuparin pyrometallurgiajätteet		
10 06 03 *	Savukaasujen suodatuspölyt		
10 06 06 *	Kaasujen käsittelyssä syntyvät kiinteät jätteet		
10 08	Muiden ei-rautametallien pyrometallurgiajätteet		
10 08 08 *	Primääri- ja sekundäärituotannossa syntyvä suolakuona		
10 08 15 *	Savukaasujen suodatuspölyt, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
10 09	Rautametallien valimojätteet		
10 09 09 *	Savukaasujen suodatuspölyt, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
16	JÄTTEET, JOITA EI OLE MAINITTU MUUALLA LUETTELOSSA		
16 11	Vuorausten ja tulenkestävien aineiden jätteet		
16 11 01 *	Metallurgisissa prosesseissa syntyvät hiilipohjaiset vuoraukset ja tulenkestävät aineet, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
16 11 03 *	Muut metallurgisissa prosesseissa syntyvät vuoraukset ja tulenkestävät aineet, jotka sisältävät vaarallisia aineita		

▼**M6**

Päätöksen 2000/532/EY mukainen jäteluettelo		Liitteessä IV lueteltujen aineiden enimmäispitoisuudet ([1])	Toiminto
17	RAKENTAMISESSA JA PURKAMISESSA SYNTYVÄT JÄTTEET (SAASTUNEILTA ALUEILTA KAIVETUT MAA-AINEKSET MUKAAN LUETTUINA)		
17 01	Betoni, tiilet, laatat ja keramiikka		
17 01 06 *	Betonin, tiilten, laattojen ja keramiikan seokset tai lajitellut jakeet, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
17 05	Maa-ainekset (saastuneilta alueilta kaivetut maa-ainekset mukaan luettuina), kiviainekset ja ruoppausmassat		
17 05 03 *	Maa- ja kiviainekset, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
17 09	Muut rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet		
17 09 02 *	Rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet, jotka sisältävät PCB:tä, lukuun ottamatta PCB:tä sisältäviä laitteita		
17 09 03 *	Muut rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet, jotka sisältävät vaarallisia aineita		
19	JÄTEHUOLTOLAITOKSISSA, ERILLISISSÄ JÄTEVEDENPUHDISTAMOISSA SEKÄ IHMISTEN KÄYTTÖÖN TAI TEOLLISUUSKÄYTTÖÖN TARKOITETUN VEDEN VALMISTUKSESSA SYNTYVÄT JÄTTEET		
19 01	Jätteiden poltossa tai pyrolyysissä syntyvät jätteet		
19 01 07 *	Kaasujen käsittelyssä syntyvät kiinteät jätteet		
19 01 11 *	Pohjatuhka ja kuona, jotka sisältävät vaarallisia aineita		

▼**M6**

Päätöksen 2000/532/EY mukainen jäteluettelo		Liitteessä IV lueteltujen aineiden enimmäispitoisuudet ([1])	Toiminto
19 01 13 *	Lentotuhka, joka sisältää vaarallisia aineita		
19 01 15 *	Kattilatuhka, joka sisältää vaarallisia aineita		
19 04	Lasitetut jätteet ja lasituksessa syntyvät jätteet		
19 04 02 *	Lentotuhka ja muut savukaasujen käsittelyssä syntyvät jätteet		
19 04 03 *	Lasittumaton kiinteä faasi		

([1]) Näitä raja-arvoja sovelletaan ainoastaan vaarallisille jätteille tarkoitettuihin kaatopaikkoihin, eikä niitä sovelleta vaarallisten jätteiden pysyviin maanalaisiin varastoihin, suolakaivokset mukaan lukien.
([2]) Luettelossa tähdellä * merkittyjä jätteitä pidetään vaarallisina jätteinä direktiivin 91/689/ETY mukaisesti, ja näihin jätteisiin sovelletaan mainitun direktiivin säännöksiä.
([3]) EYVL L 182, 16.7.1999, p. 1.
([4]) EYVL L 11, 16.1.2003, p. 27.
([5]) Laskuissa on käytettävä eurooppalaisissa standardeissa EN 12766-1 ja EN 12766-2 vahvistettua laskentamenetelmää.
([6]) Pitoisuusraja on laskettu PCDD:nä ja PCDF:nä seuraavien toksisuusekvivalenssikertoimien (”TEF”) mukaan:

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
PCDD	TEF
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003